

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Modesta Inqvisitio In Novam Dogmatis De SS. Trinitate
Explicationem Qvam Vir Cl. Pavlvvs Maty Nvper Proposvit**

**Mosheim, Johann Lorenz von
Helmstadii, [MDCCXXXV?]**

VD18 12377929

Widmung

urn:nbn:de:gbv:45:1-16545

CLARISSIMO ET DOCTISSIMO
VIRO
FRID. WILHELMO HANNIBALI
DISCIPVLO ET AMICO SVO IN PRIMIS
CHARO
S. P. D.
IÒ. LAVR. MOSHEMIVS.

PUlcrum profers & eximium ingenii
& eruditionis T V A E testimo-
nium: nihil vero praeter exspe-
ctationem nostram. Sic enim vixisti in-
ter nos, tantum laboris & studii in po-
liendo & colendo ingenio, quod solers
& sagax divina TIBI concessit beni-
gni-

gnitas, consumpsisti, omnes ut dudum
suspicati sint, si forte scribendo vires
experiri velles, nihil mediocre & quo-
tidianum a TE proditurum esse. To-
ta disputatio TVA in difficili & sco-
pulofo versatur loco: neque homo TI-
BI in eo sese obiicit ignavus, imbecil-
lis & nudus, verum strenuus, acutus,
ex toto denique armatus, nec rationis
tantum, sed Scripturae quoque copiis
instructus. TV dextre ac prudenter
laqueos declinas, in quos colla nostra
vir callidus & in primis perspicax in-
ferere tentat, causam totam liberaliter
& ingenue exponis, immo copiosius in-
terdum, quam necesse erat, ne quid
alicuius gravitatis omittere consulto vo-
luisse viderere, postremo in exiguum &
angustum ita concludis hominem, vix
ut appareat, unde elabi queat. Atque
haec omnia aequissima mente & ab omni
vexandi & lacerandi virum ceteroquin
doctis-

doctissimum libidine aliena perficis. Nul-
lum animi commoti signum: nulla vox
acrimoniae testis: nulla cum antiquis
sectarum ducibus comparatio: res cum
re, ratio cum ratione, ingenium cum in-
genio, homo cum homine certat. Est
in optimis etiam ingeniis, antequam
annis, usu, exercitatione roborentur,
tenerum nescio quid, molle, remissum,
quod orationis abundantiam quamdam,
rerumque ipsarum intempestivam exag-
gerationem parit, quum ad scribendum
fese primum applicant. Nec ego idcir-
co adseveraverim, nihil commodius ex-
plicari, concinnius narrari, aptius con-
cludi potuisse, quam a TE explicatum,
narratum, conclusum est. Hoc vero
prudens, sciensque confirmo, novo, quem
aggrederis, divinorum mysteriorum in-
terpreti, adversarium in TE obtigisse
non ultimi ordinis, cautum, considera-
tum, modestum, dogmatumque causas
G

& consecutiones pervidentem. De re
ipsa si differere **T**Ecum vellem, ingens
praesto foret materia: sed locus, tem-
pusque resistunt. Hoc unum accipe:
Nova, quam invadis, explicatio SS. Tri-
nitatis universam fere convellit Chri-
stianae religionis partem, quae creden-
da nobis proponit. Aut haec tota refin-
genda, aut illa repudianda est. Ecquis
vero nos adhuc in tenebris ita latuisse
credat, ut prima nesciremus initia, ex
quibus dogmata ducuntur creditu ad sa-
lutem necessaria? Ad **T**E redeo, **VIR**
CLARISSIME! Noli decedere de
curriculo, quod ingressus es, verum ef-
fice, ut flores, quos nunc exhibes, ma-
turi fructus consequantur. Cura, si
Deum, si patriam, si ecclesiam, si me
denique amas, ut indies maiores opes
colligas, veraeque religioni atque pie-
tati & praesidia, & ornamenta compa-
res. Aderit divina clementia consiliis
&

45
& laboribus TVIS, eorumque animos,
quibus custodiam rerum sacrarum in-
ter nos commisit, ad TE fovendum &
ornandum excitabit. Vale, meque dili-
gere perge. Dabam in Academia
Iulia d. XXX. mens. Martii
MDCCXXV.

